

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci proti obvinenému **M. Ď.**, pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 8. júna 2010 v Bratislave o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. novembra 2009, sp. zn. 5 To 270/09, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. Ď. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 1. júla 2009, sp. zn. 9 T 116/08 bol obvinený M. Ď. uznaný za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa X. o 15.40 hod. na ceste č.I. v km 43.900 pri obci M., ako vodič osobného motorového vozidla značky V., EČ V. vycúval na hlavnú cestu z miesta mimo komunikácie a následnom zaradení sa do ľavého jazdného pruhu a vojdení do križovatky začal odbočovať, hoci už bol zľava predchádzaný osobným motorovým vozidlom zn. V. EČ V., ktoré viedol MUDr. Ľ. Š., nar. X., v rozpore s ustanovením § 20 ods. 1 zákona č.315/1966 Z.z., následne pri vojdení do križovatky v rozpore s ustanovením § 20 ods. 1 zákona č.315/1966 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení zmien a doplnkov sa v dostatočnej miere nepresvedčil, či svojim konaním neohrozí vodiča, ktorý jazdí za ním a začal odbočovať, hoci už bol zľava predchádzaný osobným motorovým vozidlom značky V., EČ V., ktoré viedol MUDr. Ľ. Š., nar. X., kde mu vytvoril náhlu prekážku v cestnej premávke a následne došlo k zrážke vozidiel a ich následnému nárazu do obrubníkov a svahu priekopy a pri nehode

utrpel MUDr. L. Š. rozsiahle poranenia – zlomeninu krčnej chrbtice, rebier, pravej stehennej kosti, vnútrohrudných a vnútrobrušných orgánov, lebky a mozgu s masívnym krvácaním, na následky ktorých zraneniam dňa 10.01.2008 o 02.00 hod. zomrel vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou F.D. Roosevelta v Banskej Bystrici.

Za to bol odsúdený podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti riadiť všetky motorové vozidlá na dobu dvoch rokov a podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodení MUDr. A. Š. a D., a.s. B. odkázaní s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obvinený M. Ď. prostredníctvom svojho obhajcu.

Na jeho podklade Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 3. novembra 2009, sp. zn. 5 To 270/09, podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ a e/ Tr. por. zrušil rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám tak, že uznal obvineného M. Ď. za vinného z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

X. o 15.40 hod. na ceste č.I. v km 43.900 pri obci M., ako vodič osobného motorového vozidla značky V., EČ V. vycúval na hlavnú cestu miesta mimo komunikácie, následne pri vojení do križovatky v rozpore s ustanovením § 18 ods. 1 zákona č.315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení zmien a doplnkov začal odbočovať, hoci už bol zľava predchádzaný osobným motorovým vozidlom značky V., EČ V., ktoré viedol MUDr. L. Š., nar.X., kde mu vytvoril náhlu prekážku v cestnej premávke a následne došlo k zrážke vozidiel a ich následnému nárazu do obrubníkov a svahu priekopy, pri nehode utrpel MUDr. L. Š. rozsiahle poranenia – zlomeninu krčnej chrbtice, rebier, pravej stehennej kosti, vnútrohrudných a vnútrobrušných orgánov, lebky a mozgu s masívnym krvácaním, na následky ktorých zranení 10.01.2008 o 02.00 hod. zomrel vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou F.D. Roosevelta v Banskej Bystrici.

Za to bol odsúdený podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods.3 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon tohto trestu mu bol podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti riadiť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 1 (jedného) roka.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodení

- MUDr. A. Š., nar. X., bytom V., P., a D., a.s., K. odkázaní s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podal obvinený v zákonom stanovenej lehote dovolanie prostredníctvom svojho obhajcu. Tento mimoriadny opravný prostriedok oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. t.j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Okrem toho podľa § 374 ods. 3 Tr. por. ako dôvod dovolania uplatnil aj konanie na súde prvého stupňa z dôvodu, že vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku (odvolaní).

Dovolateľ namietal, že v predmetnej veci sa necíti byť vinným a skutkový stav tak ako bol ustálený považuje za neodôvodnený a v rozpore so zákonom.

Porušenie právnych predpisov videl predovšetkým v posúdení vzájomných povinností vodičov v jazde cez križovatku podľa zák. č. 315/1996 Z.z. v znení neskorších predpisov o premávke na pozemných komunikáciách (ďalej len zák. č. 315/1996 Z.z.).

K dopravnej nehode totiž došlo v križovatke v okamihu, keď vykonával (obvinený) odbočovací manéver vľavo a poškodený bez toho, aby rešpektoval svoj smer jazdy t.j. išiel vpravo vo svojom jazdnom pruhu z nepochopiteľných dôvodov ho začal predchádzať z ľavej strany. Pritom podľa § 14 ods. 5 písm. e/ zák. č. 315/1996 Z.z. v križovatke je predchádzanie zakázané, zákaz bol zvýraznený pred križovatkou aj dopravnou značkou, na vozovke bola umiestnená súvislá stredová deliaca čiara, za ktorou bol vyznačený trojuholník – územie

na ktoré sa nemôže vchádzať. U poškodeného išlo teda o trojnásobný zákaz ísť s vozidlom do ľavej časti vozovky.

Na druhej strane obvinený zvýraznil, že jemu okrem povinnosti dať prednosť v jazde vozidlom s protismeru nevyplýval žiadny zákaz odbočiť doľava ani dať prednosť vozidlu, ktoré ho predchádzalo, pretože toto malo zákaz v križovatke predchádzať.

Teda v rámci kolízie týchto vzájomných povinností vodičov neporušil ustanovenie § 18 ods. 1 cit zákona č. 315/1996 Z.z.

Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky určil, že rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 1. júla 2009, sp. zn. 9 T 116/08 a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. novembra 2009, sp. zn. 5 To 270/09 bol porušený zákon v ustanoveniach § 14 ods. 5 písm. e/ a § 18 ods. 1 zák. č. 315/1996 Z.z. v spojení s § 149 ods. 1 Tr. zák., aby tieto rozsudky zrušil a prikázal Okresnému súdu Veľký Krtíš, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zistil po preskúmaní veci, že dovolanie obvineného je prípustné, podala ho oprávnená osoba v zákonnej lehote a na mieste kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať, ale súčasne najvyšší súd zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb a nie k revízií skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa.

Ťažisko dokazovania v trestnom konaní je totiž pred prvostupňovým súdom a jeho skutkové závery môže doplňovať, prípadne korigovať len odvolací súd.

Preto s poukazom na nesprávne skutkové zistenia, alebo na nesúhlas, či iný názor dovolateľa na hodnotenie dôkazov nemožno vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení.

V prejednávacom prípade dovolateľ práve poukazom na hodnotenie dôkazov súdmi prvého a druhého stupňa sa snaží o revíziu skutkových zistení, ktoré vykonal príslušné súdy a následne z toho odvodzuje, že bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. keď príčinu dopravnej nehody videl výlučne v konaní poškodeného, iba ktorý sám mal porušiť príslušné ustanovenia zákona o premávke na pozemných komunikáciách č. 315/1996 Z.z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo spisového materiálu však zistil, že súdy prvého a druhého stupňa sa podrobne zaoberali zisťovaním skutkového stavu, či už výsluchom svedkov (v tomto prípade zvlášť J. P., L. H. a Š. L.), alebo znaleckým dokazovaním z odboru cestnej dopravy vrátane vyšetrovacieho pokusu pričom vykonané dokazovanie v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. náležite vyhodnotili. Ani krajský (odvolací) súd nemal žiadne podstatné námietky k zisteniam prvostupňového súdu a prvostupňový rozsudok upravil v prospech obžalovaného len vypustením časti skutkovej vety, ktorá mu pričítala aj porušenie § 20 ods. 1 zák. č. 315/1996 Z.z., t.j. pri vchádzaní na cestu z miesta mimo cesty.

Oba súdy teda po vykonaní dôkazov na hlavnom pojednávaní resp. verejnom zasadnutí vyhodnotili zákonným spôsobom skutkový stav, ktorý našiel svoje vyjadrenie v skutkovej vete napadnutého rozsudku krajského súdu, a ktorý najvyšší súd v rámci dovolacieho konania nie je oprávnený nielen preskúmať ale ani prehodnocovať. Pri posudzovaní oprávnenosti dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (ako aj v tomto prípade) je dovolací súd teda viazaný konečným skutkovým zistením, v tomto prípade konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobil krajský (odvolací) súd t.j. zistením, že obvinený M. Ď. spáchal skutok tak ako je to uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku t.j., že porušil ustanovenie § 18 ods. 1 zák. č. 315/1996 Z.z. tým, že hoci už bol predchádzaný osobným motorovým vozidlom poškodeného, nepresvedčil sa o tejto skutočnosti a v rozpore s citovaným ustanovením tohto zákona ohrozil poškodeného tým, že mu pri odbočovaní vytvoril náhlu prekážku. Na tomto stave, a teda aj príčine samotnej dopravnej nehody nemôže nič zmeniť ani spoluzavinenie dopravnej nehody poškodeným ako na to poukazuje vo svojich dovolaciach námietkach obvinený.

V rozsudku krajského súdu a tam popísanom skutkovom stave bez akýchkoľvek pochybností zodpovedá aj právny záver v jeho posúdení ako prečinu usmrtienia podľa § 149

ods. 1 Tr. zák., ktoré napokon zohľadňuje aj stupeň spoluzavinenia dopravnej nehody poškodeným, pretože v opačnom prípade by bol krajský súd musel skutok posudzovať podľa § 149 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., teda prísnejšie.

Z uvedeného potom vyplýva, že rozhodnutie napadnuté dovolaním obvineného M. Ď. nespočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku ani na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení, a preto ním uvádzaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je daný. Rovnako z uvedených dôvodov nie je daný ani dovolací dôvod podľa § 374 ods. 3 Tr. por., pretože krajský súd sa odvolacími námietkami (vytýkanými nedostatkami) proti rozhodnutiu okresného súdu nielen zaoberal ale čiastočne im aj vyhovel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, preto pre evidentné nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 a § 374 ods. 3 Tr. por. odmietol dovolanie obvineného M. Ď. na neverejnom zasadnutí bez preskúmania vecí.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. júna 2010

**JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu**

Vyhotovil: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková